

при упорството на послѣдната поддържана особно отъ Англия въ приемванието задълженията които ѝ се налагаха, на 14-и Септ. въ врѣме на сърб.-турската война, руския посланикъ въ Лондонъ, посѣтилъ лордъ Дерби и съобщилъ му една депеша отъ князъ Горчакова съ която руското правителство за обезпечение на мира, остава съгласно, щото, Австрия да занеме Босна, Русия да занеме България а съединенитѣ флоти на великите сили да влезатъ въ Босфора и гонимата цѣль да се постигне безъ война. Отъ послѣдната Русия се показала още по-устажчива. Графъ Шуваловъ казалъ на лордъ Дерби, че ако се счита достатъчно влизането само на съединенитѣ флоти въ Босфора, руското правителство и на това е съгласно, само и само да се избѣгне войната; обаче, английското правителство и това неприе, а пакъ и Турция въпреки рѣшението на представителите на великите сили въ едно засѣдане още на 28-и Септ. за обезоружаванието на воюющитѣ страни, като продължаваше да се бие, Русия трѣбваше вѣчъ други мѣрки да вземе.

На 18-и Окт. императора заповѣдалъ на своя посланикъ въ Цариградъ генер. Игнатиева да яви на Портата че ако въ разстояние на два дена не сключи примире за шест седмици, дипломатическите сношения ще бѫдятъ прекъснати и посолството ще напустне Цариградъ.

На 20-и Турция подписа примирието за единъ мѣсецъ и въ сѫщото врѣме се пръжна изъ цариградскитѣ улици слѣдующата прокламация: „Въ настоящата минута гавуриятъ които се застрашаватъ да бѫдятъ стѫпкани отъ нашите храбри войски, тѣзи мундари народи въ Европа, поискаха милостъ и прошка отъ мюсулманитѣ. Вий които сте на пункта отъ горѣ за да свѣржете миръ, имайте предъ видъ, първо, че мюсулманския народъ не иска самоуправлението нито на Сърбия, нито на Черна-Гора, нито на Румъния и тѣзи земи трѣбва да съставляватъ цѣлостта на отоманската държава; второ, Русия трѣбва да ни заплати едно голѣмо обезщетение за войната, да ни повѣрне Кримъ и Черно море съ всичките му прибрѣжни мѣста; трето, Европа трѣбва да се задължи чрѣзъ една тържественна клѣтва че нѣма вѣчъ да се мѣси въ Турция. Нѣако не направите това, заклѣваме се въ името на пророка че до единъ ще ви исколяме на Сераскеръ капусу.“¹⁾).

¹⁾ Тѣзи прокламации, види се, да е произведение на вѣспитанитѣ въ религиозни фанатизъмъ, софти.